

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

} {

دانشگاه تهران

پردیس علوم

ترمودینامیک محلولهای آبی پلی وینیل کاپرولاکتان؛ تعادل فازی

نگارش: منا ضرابی

استاد راهنما: خانم دکتر فروتن

استاد مشاور: آقای دکتر به نژاد

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

رشته شیمی فیزیک

بهمن ۱۳۸۶

۹۰۸۷

شماره
تاریخ
پیوست

جمهوری اسلامی ایران
دانشگاه تهران

اداره کل تحصیلات تکمیلی
با سمعه تعالی

تعهد نامه اصلاحات اثر

اینجانب می‌نمایم^۱) متعهد می‌شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه / رساله حاصل کار پژوهشی اینجانب است و به دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آنها استفاده شده است، مطابق مقررات ارجاع و در فهرست منابع و مأخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه / رساله قبلأ برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارائه نشده است. در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد.

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به پردیس / دانشکده / مرکز دانشگاه تهران می‌باشد.

نام و نام خانوادگی دانشجو سازمانی

امضاء

آدرس : خیابان القاب اول، خیابان فخر رازی - پلاک ۵ کد پستی : ۱۳۰۴۵/۵۶۸
فاکس : ۶۴۹۷۳۱۴

به پاس تعبیر عظیم و انسانی تان از کلمه ایثار و از خودگذشتگی
به پاس عاطفه سرشار و گرمای امیدبخش وجودتان که همواره بهترین پشتیبانم بوده
به پاس قلب های مهربانتان که تنها پناهم بوده
و محبت های بی دریغتان که هرگز فروکش نمی کند

این مجموعه را به شما پدر و مادر عزیزم تقدیم می کنم

چکیده

این پایان نامه شامل سه بخش می باشد. در بخش اول به بررسی تعادلات مایع-مایع سیستم های آبی می پردازیم که خود به دو دسته تعادلات مایع-مایع سیستم های آبی سه تایی و تعادلات مایع-مایع سیستم های آبی چهار تایی تقسیم می شود، که در بررسی تعادلات سه تایی مایع-مایع محلول های آبی سیستم های زیر مورد توجه قرار گرفتند.

۱- محلول آبی حاوی پلی وینیل پایرولیدن و بسافری از دو نمک

$(\text{NH}_4)_2\text{HPO}_4$ و $\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$ در سه دمای ۲۹۸/۱۵، ۳۰۸/۱۵ و ۳۱۸/۱۵ کلوین و در دو

pH ۷ و ۵.

۲- محلول آبی حاوی پلی اتیلن گلیکول (PEG) و نمک KH_2PO_4 در سه دمای ۲۹۸/۱۵

و ۳۰۸/۱۵ و ۳۱۸/۱۵ کلوین.

۳- محلول آبی حاوی پلی وینیل کاپرولاکتم و چهار نمک، NaHCO_3 , NaCl , KH_2PO_4 در سه دمای ۲۹۸/۱۵، ۳۰۳/۱۵ و ۳۰۸/۱۵ کلوین.

با استفاده از مدل اسموتیک ویریال و مدل فلوری هاگینز به کمک دو معادله دبای هوکل و پیترز دبای

هوکل پارامترهای برهمکنش پلیمر-نمک، پلیمر-آب و نمک-آب برای سیستم اول محاسبه گردید.

در تعادلات مایع-مایع سیستم های چهارتایی برای نخستین بار از سیستمی مت Shank از پلیمر پلی

وینیل کاپرولاکتم و پلی اتیلن گلیکول، نمک (KH_2PO_4) و آب استفاده گردید. این سیستم برخلاف

سیستم های چهارتایی که تا کنون مورد بررسی قرار گرفته اند که در برگیرنده حداقل دو حل

هستند در برگیرنده دو پلیمر می باشد که امکان محاسبه برهمکنش های پلیمر-پلیمر را به ما می

دهد. حضور پلیمر پلی وینیل کاپرولاکتم در سیستم چهارتایی موجب می شود که دیاگرام های فازی

به سمت نواحی تک فاز جابجا گردند. چنین نقشی در پژوهشها یی که تا کنون گزارش شده است، توسط تغییر دما اجرا می گردید. بدلیل حساسیت بخوبی از سیستم های بیولوژیکی به تغییر دما به هنگام جداسازی و خالص سازی، مزیت چنین سیستم های چهارتایی روشن می شود. در ادامه مدل فلوری هاگینز که تاکنون برای سیستم های سه تایی به کار رفته است به نحوی تعمیم داده شد که امکان محاسبه پارامترهای برهمکنش بین چهارگونه به ویژه بین دو پلیمر را فراهم کند. مورد اخیر تا کنون برای سیستم های تعادل مایع-مایع گزارش نگردیده بود.

در بخش دوم تعادلات بخار-مایع محلول آبی پلیمر پلی وینیل کاپرولاکتم با سه جرم مولکولی مختلف با استفاده از روش آیزوپیستیک بررسی شد و از مدل های فلوری هاگینز، فلوری هاگینز توسعه یافته و فرد فلوری هاگینز به همراه مدل NRTL برای محاسبه پارامترهای برهمکنش بین گونه ها استفاده شد.

بخش سوم به بررسی خواص محلولهای آبی پلی وینیل کاپرولاکتم شامل ویسکوزیته و ضریب شکست آن در دماهای ۲۹۸/۱۵ ، ۳۰۳/۱۵ و ۳۰۸/۱۵ کلوین می پردازد و پارامترهای چندین معادله ویسکوزیته شامل رائو، هاگینز و فوئوس برای سیستم های فوق گزارش گردید و بهترین مدل تعیین شد.

تقدیر و تشکر:

سپاس بی کران پروردگار یکتا را که هستی مان بخشدید و به طریق علم و دانش رهنمونمان شد و خوشه چینی از علم و معرفت را روزیمان ساخت. اکنون در آستانه راهی نو به پاس نعمات بی حد پروردگار بر خود لازم می دانم که از سرکار خانم دکتر فروتن به دلیل فراهم آوردن فرصت مناسب در این تحقیق، به عنوان استاد راهنمای تشرکر نمایم.

از پدر و مادرم که به من درس محبت و صبر دادند تشکر نموده و از همسر مهریانم که از نیمه های راه همسفرم شد و با رهنمودهای ارزنده خود راهگشايم بود مراتب سپاس صمیمانه خود را ابراز می دارم.

فهرست مطالب

چکیده

فصل اول: ترمودینامیک تعادلات فازی در محلولهای پلیمری

۱	مقدمه
۲	۱-۱- تعادلات فازی
۳	۲- فوگاسیته و فعالیت
۵	۳-۱- فعالیت و ضریب فعالیت
۷	۴-۱- پیشینه کارهای انجام شده در زمینه تعادلات فازی
۹	۴-۵- انرژی آزاد گیبس
۱۰	۶-۱- مدل هایی برای تعیین ضریب فعالیت
۱۱	۶-۱-۱- استفاده از مدل ترکیب موضعی برای بیان انرژی آزاد گیبس
۱۱	۶-۱-۲- مدل های کوتاه برد
۱۱	۶-۱-۲-۶-۱- تئوری فلوری هاگینز
۱۱	۶-۱-۱-۲-۶-۱- تئوری محلولهای پلیمری
۱۲	۶-۱-۲-۱-۲-۶-۱- محلولهای ایده آل
۱۲	۶-۱-۳-۱-۲-۶-۱- محلول منظم
۱۴	۶-۱-۴-۱-۲-۶-۱- مدل های شبکه ای محلولها
۱۵	۶-۱-۵-۱-۲-۶-۱- آنتروپی مخلوط کردن در تشکیل یک محلول اترمال
۱۹	۶-۱-۶-۱-۲-۶-۱- تغییر در انرژی آزاد گیبس در هنگام حل شدن پلیمرها
۲۱	۶-۱-۷-۱-۲-۶-۱- تئوری فلوری هاگینز برای سیستم سه تایی آب، پلیمر و نمک
۲۳	۶-۱-۲-۲-۶-۱- مدل ویلسون
۲۷	۶-۱-۳-۲-۶-۱- معادله NRTL
۲۸	۶-۱-۳-۶-۱- مدل های دور برد
۲۸	۶-۱-۱-۳-۶-۱- نظریه دبای هوکل
۲۹	۶-۱-۲-۳-۶-۱- نظریه پیترز دبای هوکل
۳۰	۶-۱-۷-۱- معادله اسموتیک ویریال

فصل دوم: تعادلات فازی مایع- مایع

۳۱	مقدمه
۳۲	۱-۲- تعادل فازی مایع- مایع
۳۳	۲-۲- تعادلات مایع- مایع سیستم های سه تایی حاوی پلیمر، نمک و آب

فهرست مطالب

- ۳۳-۱-۲-۲- روش کار تجربی
- ۳۸-۲- داده های تعادل مایع- مایع محلولهای آبی
- ۴۰-۱- برسی اثر دما بر تعادل مایع- مایع سیستم آبی $\text{PVP}^+ / (\text{NH}_4)_2\text{HPO}_4 / (\text{NH}_4) \text{H}_2\text{PO}_4$
- ۴۴-۲- برسی اثر pH بر تعادل مایع- مایع سیستم آبی $\text{PVP}^+ / (\text{NH}_4)_2\text{HPO}_4 / (\text{NH}_4) \text{H}_2\text{PO}_4$
- ۴۳-۳- برسی اثر همزمان دما و pH بر تعادل مایع- مایع سیستم آبی $\text{PVP}^+ / (\text{NH}_4)_2\text{HPO}_4 / (\text{NH}_4) \text{H}_2\text{PO}_4$
- ۴۴-۴- اصول ترمودینامیکی
- ۵۵-۵- برسی نمودارهای فعالیت های پلیمر، نمک و آب بدست آمده از مدل های اسموتیک ویریال و فلوری هاگینز با دو معادله دبای هوکل و پیترزدباری هوکل
- ۶۳-۶- نتیجه گیری
- ۶۴-۳- داده های تعادل مایع- مایع محلولهای آبی $\text{PEG}^+ + \text{KH}_2\text{PO}_4$
- ۶۴-۱- سیستم $\text{PEG}^+ + \text{KH}_2\text{PO}_4$ و آب
- ۶۷-۴- داده های تعادل مایع- مایع محلولهای آبی PVCL و چندین نمک
- ۶۷-۱- مقایسه اثر نوع نمک
- ۶۹-۲- نتیجه گیری
- ۷۱-۳- تعادلات مایع- مایع سیستم های چهارتایی حاوی پلیمر، پلیمر، نمک و آب
- ۷۱-۱- روش کار تجربی
- ۷۲-۲- برسی سیستم چهارتایی آبی حاوی $\text{PEG}^+ + \text{PVCL} + \text{KH}_2\text{PO}_4$
- ۷۳-۳- سیستم آبی چهارتایی C_1 حاوی PVCL با غلظت $0.5 \text{ مولار} + \text{PEG}^+ + \text{KH}_2\text{PO}_4$ در دمای $30/15^\circ\text{C}$ کلوین
- ۷۷-۴- سیستم آبی چهارتایی C_2 حاوی PVCL با غلظت $1 \text{ مولار} + \text{PEG}^+ + \text{KH}_2\text{PO}_4$ در دمای $30/15^\circ\text{C}$ کلوین
- ۷۹-۵- مقایسه دو سیستم چهارتایی C_1 و C_2 در دمای $30/15^\circ\text{C}$ کلوین
- ۸۰-۶- اصول ترمودینامیکی
- ۸۴-۷- نتیجه گیری
- ۸۴-۴- مقایسه دو سیستم مایع- مایع سه تایی پلیمر، نمک و آب و چهارتایی پلیمر، پلیمر، نمک و آب

فهرست مطالب

فصل سوم: تعادلات فازی بخار- مایع

۸۷	مقدمه
۸۷	۱-۳- اساس روش آیزوپیستیک
۸۹	۲-۳- روش کار تجربی
۹۰	۳-۳- نتایج تعادلات بخار- مایع
۹۰	۱۱۵۰- سیستم حاوی ۱-۳-۳
۹۰	۱۵۰۰- سیستم حاوی ۲-۳-۳
۹۱	۱۷۶۰- سیستم حاوی ۳-۳-۳
۹۲	۴-۳-۳- مقایسه نتایج سه سیستم فوق
۹۳	۵-۳-۳- اصول ترمودینامیکی
۹۳	۱-۵-۳-۳- مدل پیترز
۹۷	۲-۵-۳-۳- مدل فلوری هاگینز
۹۷	۳-۵-۳-۳- مدل فلوری هاگینز توسعه یافته
۹۸	۴-۵-۳-۳- مدل فرد فلوری هاگینز و NRTL
۹۹	۵-۵-۳-۳- نتایج و بحث
۱۰۰	۶-۳-۳- نتیجه گیری

فصل چهارم: سنتز پلیمر PVCL و بررسی خواص محلولهای آن

۱۰۱	مقدمه
۱۰۲	۱-۴- ویسکوزیته و ضریب شکست محلولهای پلیمری
۱۰۳	۲-۴- معادلات ویسکوزیته برای محلولهای پلیمری
۱۰۳	۱-۲-۴- معادله هاگینز
۱۰۳	۲-۲-۴- معادله کرامر
۱۰۴	۳-۲-۴- معادله مارتین
۱۰۴	۴-۲-۴- معادله رائو
۱۰۴	۵-۲-۴- معادله فئوس
۱۰۵	۳-۴- پلی وینیل کاپرولاکتم
۱۰۵	۱-۳-۴- پیشینه کارهای انجام شده بر روی PVCL
۱۰۵	۲-۳-۴- خصوصیات پلیمر PVCL و کاربردهای آن
۱۰۷	۳-۳-۴- روش سنتز PVCL
۱۱۰	۴-۳-۴- رفتار ویسکوزیمتری محلولهای آبی پلی وینیل کاپرولاکتم

فهرست مطالب

۱۱۰	۴-۳-۱- روش کار
۱۱۰	۴-۳-۲- نتایج و بحث
۱۱۸	۴-۳-۳-۵- رفتار رفراکتومتری محلولهای آبی پلی وینیل کاپرولاتام
۱۱۸	۴-۳-۳-۱- روش کار
۱۱۹	۴-۳-۳-۲- نتایج و بحث
۱۲۱	۴-۳-۳-۶- مقایسه دو روش ویسکومتری و رفراکتومتری
۱۲۲	۴-۳-۳-۱- نتیجه گیری

۱۲۳

مراجع

فصل اول

ترمودینامیک تعادلات فازی در محلولهای پلیمری

مقدمه

اطلاعات دقیق ترمودینامیکی جهت طراحی فرآیندهای شیمیایی مختلف همواره نظر متخصصین را به خود جلب کرده است. در فرآیندهای شیمیایی صنعتی مهم نظریه تقطیر، جذب و استخراج، دو یا چند فاز در حال تعادل با یکدیگر قرار می‌گیرند که سرعت انتقال یک جزء از یک فاز به فاز دیگر به انحراف سیستم از حالت تعادل بستگی دارد. بررسی کمی اینگونه فرآیندها به شناخت حالت‌های تعادلی سیستم نیازمند است. سیستم‌های دو فازی مایع-مایع در طول دهه ۱۹۵۰ در کشور سوئد برای جدا کردن ماکرومولکولها و اجزاء گیاهی استفاده می‌شد. در دهه گذشته توجه زیادی به کاربرد چنین سیستم‌هایی برای جداسازی زیست مواد شده است.

سیستم‌های دو فازی مایع-مایع معمولاً از اختلاط دو پلیمر با حلال و یا پلیمر و نمک با حلال بدست می‌آیند. تا زمانی که اجزاء چنین سیستم‌هایی بر روی مواد بیولوژیکی بی اثر باشند برای جدایش در سیستم‌های موجودات زنده می‌توانند به کار روند. اساس جدایش زیست مواد با استفاده از سیستم‌های دو فازی مایع-مایع به ویژگی مولکولها نظریه اندازه، بار و میزان آبدوستی آنهاست بستگی دارد.

جدایش دو فاز پدیده پیچیده‌ای است و شامل برهمکنش‌های شیمیایی و فیزیکی بین اجزاء مختلف است. پخش مولکولها بین دو فاز نیز تحت تاثیر وزن ملکولی و خصوصیات شیمیایی پلیمرها و مولکولهای جدا شده در دو فاز است. بررسی خصوصیات ترمودینامیکی چنین سیستم‌هایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

بررسی‌های زیادی در مورد سیستم‌های دوتایی مایع حاوی پلی‌اتیلن گلیکول^۱ (PEG) و پلیمرهایی مانند دکسترین، نشاسته و پلی‌وینیل الکل‌ها و همچنین پلی‌وینیل پایرولیدون^۲ (PVP) و نمکهای فسفات و سولفات شده است. سیستم‌های دو تایی مایع-مایع حاوی نمک و پلیمر به علت ارزانتر بودن و ویسکوزیته کمتر و زمان کمتر برای جدایش دو فاز کاربردهای بیشتری دارد [۷-۱].

¹Polyethylen glycol

²Polyvinylpyrrolidone

معیارهای تعادلی فازها بر حسب خواص ترمودینامیکی آنها بیان می‌گردد، ترمودینامیک با ارتباط دادن خواص ترمودینامیکی به ترکیب نسبی اجزاء، دما و فشار سیستم نقش مهمی بازی می‌کند.

۱-۱- تعادلات فازی

در هر یک از تجربیات متداول روزانه و همچنین در موارد بسیار دیگری در فیزیولوژی، زندگی خانگی، صنعت و غیره، انتقال ماده از فازی به فاز دیگر اتفاق می‌افتد. دلیل این پدیده آن است که وقتی دو فاز در تماس با هم قرار می‌گیرند، اجزای تشکیل دهنده خود را تا رسیدن به زمانی که ترکیب هر فاز به مقدار ثابتی برسد مبادله می‌کنند؛ در این حالت می‌گوییم فازها به تعادل رسیده‌اند. ترکیب‌های تعادلی دو فاز اغلب متفاوتند و همین تفاوت است که این امکان را به ما می‌دهد که مخلوط‌ها را از طریق تقطیر، استخراج و عملیات تماس فازی دیگر، از یکدیگر جدا کنیم.

ترکیب نهایی یا تعادلی فاز، به چندین متغیر نظری درجه حرارت، فشار، طبیعت شیمیایی و غلظت مواد موجود در مخلوط بستگی دارد. هدف علم ترمودینامیک تعادل فازی، جستجوی روابط بین خواص مختلف مخلوط (بويژه در دما و فشار ثابت) است که در نهایت وقتی دو یا چند فاز به حالت تعادل می‌رسند بر آن حکم‌فرما می‌شوند.

تعادل فاز کلاسیکی شامل سه فرآیند است:

۱- تعادل گرمایی که عامل تاثیر گذار در آن دما است، یعنی گرما به طور خود به خودی از فاز با دمای بالا به فاز با دمای پایین منتقل می‌شود، بنابراین در حالت تعادل دمای دو فاز با هم برابر می‌شود به عبارت دیگر شرط تعادل گرمایی دو فاز برابری دمای دو فاز است.

۲- جابجایی مرز بین دو فاز که عامل تاثیر گذار در آن فشار است، به عبارت دیگر شرط تعادل مکانیکی برابری فشار در دو فاز است.

۳- انتقال جرم که عامل تاثیر گذار در آن پتانسیل شیمیایی یا انتقال ذره بین مرزهای دو فاز است یا به عبارت دیگر شرط تعادل شیمیایی دو فاز، برابری پتانسیل شیمیایی است.

نتیجه کلی را برای یک سیستم ناهمگن و بسته اینگونه می‌توان بیان کرد که:

$$\begin{aligned} T_1 &= T_2 = \dots \\ P_1 &= P_2 = \dots \\ \mu_1 &= \mu_2 = \dots \end{aligned} \tag{1-1}$$

که اندیس‌های ۱، ۲ و غیره به فازهای مختلف اشاره دارند. حال به توصیف فوگاسیته و ضریب فعالیت می‌پردازیم.

۲-۱- فوگاسیته و فعالیت

پتانسیل شیمیایی، معادل بی‌واسطه‌ای در دنیای فیزیکی ندارد و بنابراین بهتر است پتانسیل شیمیایی بر حسب برخی توابع کمکی بیان شود، تا با واقعیتهای فیزیکی هماهنگی بیشتری داشته باشد. این توابع کمکی، با آگاهی از مفهوم فوگاسیته به دست می‌آید.

لوئیس^۱ به منظور ساده کردن معادله تعادل شیمیایی، ابتدا پتانسیل شیمیایی گاز خالص و ایده‌ال را طبق رابطه (۲-۱) در نظر گرفت و سپس نتایج بدست آمده برای حالت ایده‌ال را به تمامی سیستمها تعمیم داد.

$$\mu_i - \mu_i^0 = RT \ln \frac{P}{P^0} \quad (2-1)$$

معادله بالا بیان می‌کند که تغییر پتانسیل شیمیایی برای گاز ایده‌ال، وقتی در دمای ثابت فشار از P^0 به P تغییر کند، با حاصل ضرب RT در لگاریتم نسبت فشار P/P^0 برابر است. بنابراین در دمای ثابت، تغییر در کمیت ترمودینامیکی انتزاعی ملّه، تابع لگاریتمی ساده‌ای از کمیت واقعی فیزیکی فشار می‌باشد. ارزش معادله بالا در این است که به طور ساده، یک مفهوم انتزاعی ریاضی را به یک خاصیت شدتی معمولی در جهان واقعی مرتبط می‌کند. هر چند معادله (۲-۱) فقط برای گاز‌های ایده‌ال خالص معتبر است، لوئیس برای عمومیت دادن به آن، با نوشتن تغییر در درجه حرارت ثابت برای هر جزء در هر سیستم، اعم بر جامد، مایع یا گاز خالص یا مخلوط ایده‌ال یا غیر ایده‌ال، تابع f را طبق رابطه زیر تعریف کرد و آن را فوگاسیته نامید.

$$\mu_i - \mu_i^0 = RT \ln \frac{f_i}{f_i^0} \quad (3-1)$$

در حالی که μ_i^0 یا f_i^0 اختیاری است، امکان انتخاب هر دو به طور مستقل وجود ندارد و هنگامی که یکی انتخاب شود، دیگری ثابت می‌ماند.

¹Louis

فوگاسیته گاز ایده‌ال خالص با فشار آن برابر است و برای هر جزء i در مخلوط گازهای ایده‌ال، با فشار جزئی یعنی P_i برابر است، که $\frac{y_i}{P}$ کسر مولی جزء i در فاز بخاراست. از آنجاییکه تمامی سیستمها در هر دو حالت خالص و مخلوط، در فشارهای بسیار پایین به گاز ایده‌ال نزدیک می‌شوند، تعریف کامل فوگاسیته با استفاده از حد زیر صورت می‌گیرد. هرگاه نسبت $\frac{f_i}{y_i P}$ به سمت یک میل کند، فشار P به سمت صفر میل می‌کند.

لوئیس نسبت f/f^0 را با علامت a نشان داد و آن را فعالیت نامید. فعالیت جسم، نشان دهنده این است که ماده نسبت به حالت استاندارد به چه میزان فعال است، زیرا فعالیت معیاری است از اختلاف بین پتانسیل شیمیایی ماده در حالت موجود و شرایط استاندارد آن.

ارتباط بین فوگاسیته و پتانسیل شیمیایی معیاری است برای انتقال متغیرهای ترمودینامیکی به متغیرهای فیزیکی. فوگاسیته "فشار تصحیح شده" می‌باشد که برای هر جزء در مخلوط گازهای ایده‌ال با فشار جزئی آن جز برابر است.

فوگاسیته، تبدیلی راحت از معادله اساسی تعادل فازی را فراهم می‌آورد. برای فازهای α و β به ترتیب، معادله (۳-۱) به صورت زیر خواهد بود:

$$\mu_i^\alpha - \mu_i^{\circ\alpha} = RT \ln \frac{f_i^\alpha}{f_i^{\circ\alpha}} \quad (4-1)$$

۹

$$\mu_i^\beta - \mu_i^{\circ\beta} = RT \ln \frac{f_i^\beta}{f_i^{\circ\beta}} \quad (5-1)$$

جایگزینی معادلات (۴-۱) و (۵-۱) در رابطه تعادلی یعنی

$$\mu_2^1 = \mu_2^2 = \dots = \mu_2^{\Pi} \quad (6-1)$$

نتیجه می‌دهد:

$$\mu_i^{\circ\alpha} + RT \ln \frac{f_i^\alpha}{f_i^{\circ\alpha}} = \mu_i^{\circ\beta} + RT \ln \frac{f_i^\beta}{f_i^{\circ\beta}} \quad (7-1)$$

اکنون دو حالت را در نظر می‌گیریم. ابتدا فرض می‌کنیم حالت‌های استاندارد برای دو فاز یکسان باشد، یعنی:

$$\mu_i^{\circ\alpha} = \mu_i^{\circ\beta} \quad (8-1)$$

در این حالت داریم:

$$f_i^{\circ\alpha} = f_i^{\circ\beta} \quad (9-1)$$

معادلات (7-1) و (8-1) و (9-1) شکل جدیدی از معادله اساسی تعادل فازی را ارائه می‌دهند، یعنی:

$$f_i^\alpha = f_i^\beta \quad (10-1)$$

دوم، فرض کنید حالت‌های استاندارد دو فاز در درجه حرارت یکسان است، اما دارای فشار و ترکیب یکسان نیست، در این حالت، از رابطه دقیق بین دو حالت استاندارد استفاده می‌کنیم:

$$\mu_i^{\circ\alpha} - \mu_i^{\circ\beta} = RT \ln \frac{f_i^\alpha}{f_i^\beta} \quad (11-1)$$

با جایگزینی معادله (10-1) در معادله (7-1) مجدداً داریم:

$$f_i^\alpha = f_i^\beta \quad (12-1)$$

نتیجه بسیار مفیدی که معادله (7-1) بیان می‌کند آن است که شرایط تعادلی را بر حسب پتانسیلهای شیمیایی، بدون لطمeh ای به کلیت معادله می‌توان جایگزین کرد که می‌گوید، برای هر جزء، فوگاسیته در تمامی فازها باید یکسان باشد [۸].

۱-۳- فعالیت و ضریب فعالیت

چون تمام خواص ترمودینامیکی از N_2 ها قابل استخراج اند، پتانسیلهای شیمیایی نقش کلیدی در خواص ترمودینامیکی دارند. در اینجا مروری بر روابط مرتبط به پتانسیل شیمیایی، فعالیت و ضریب فعالیت خواهیم داشت. برای یک محلول جامد یا مایع ایده آل پتانسیل شیمیایی هر جزء چنین تعیین می‌شود:

$$\mu_i^{id} = \mu_i^0 + RT \ln x_i \quad (13-1)$$

از معادله بالا داریم:

$$\ln x_i = \frac{\mu_i^{id} - \mu_i^0}{RT} \quad (14-1)$$

یا

$$x_i = \exp[(\mu_i^{id} - \mu_i^0) / RT] \quad (15-1)$$

در یک محلول غیر ایده آل برای هر یک از اجزاء حالت استانداردی را انتخاب می کنیم و آن را با حالت استاندار پتانسیل شیمیایی μ^0 نمایش می دهیم بر این اساس فعالیت ماده i را برای هر محلول غیر الکترولیت چنین تعریف می کنیم

$$a_i \equiv \exp[(\mu_i - \mu_i^0) / RT] \quad (16-1)$$

تعریف معادله بالا بر اساس مشابهت آن با معادله (15-1) برای محلولهای ایده آل و رقیق ایده آل انتخاب شده است. بنابراین عبارت a_i مربوط به محلولهای غیر ایده آل با معادله (13-1) به آسانی قابل مقایسه است. با گرفتن لگاریتم از طرفین معادله، دو رابطه زیر بدست می آیند.

$$a_i = (\mu_i - \mu_i^0) / RT \quad (17-1)$$

یا

$$\mu_i = \mu_i^0 + RT \ln a_i \quad (18-1)$$

تفاوت بین پتانسیل شیمیایی محلول واقعی a_i داده شده در معادله (18-1) و پتانسیل شیمیایی محلول ایده آل از معادله (13-1) به این شرح است که:

$$\mu_i - \mu_i^{id} = RT \ln a_i - RT \ln x_i = RT \ln(a_i / x_i) \quad (19-1)$$

بنابراین نسبت a_i / x_i میزان انحراف از رفتار ایده آلی را مشخص می سازد و آن را ضریب فعالیت می نامند [۹].

$$a_i = \gamma_i x_i \quad (20-1)$$

حال به پیشینه کارهای انجام شده در زمینه تعادلات فازی می پردازیم و پیشینه ای از کارهای انجام شده در این زمینه را بیان خواهیم کرد.

۴-۱- پیشینه کارهای انجام شده در زمینه تعادلات فازی

اگاهی بیشتر از نحوه عملکرد تعادلات فازی، توصیف رفتار آنها را امکان پذیر می نماید. از آنجا که فعالیت نقش اساسی در پیش بینی تعادلات فازی دارد در ابتدا به تحقیقات انجام شده در این زمینه و توسعه و تکامل مدل های آن می پردازیم.

در بین سالهای ۱۹۱۰ تا ۱۹۱۳ بر پایه معادله حالت واندروالس معادله ای توسط ون لار^۱ ارائه شد[۱۰]. با وجود آنکه معادله ارائه شده انطباق خوبی با داده های تجربی نداشت اما اسکاچارد-هیلدبراند^۲ از آن استفاده نموده و مدل دیگری را در سال ۱۹۱۳ ارائه نمودند. مدل ون لار در سال ۱۹۵۸ توسط بلک^۳ [۱۱] مورد بررسی بیشتری قرار گرفت و پارامتر سومی به آن اضافه شد تا تطابق آن با داده های تجربی افزایش یابد. همچنین در سال ۱۹۷۰ نیز نال^۴ اصلاحات دیگری را بر روی مدل ون لار انجام داد[۱۲]. در سال ۱۹۳۵ معادله دیگری توسط اسکاچارد^۵ و همر^۶ بدست آمد که در آن کسر حجمی که خود تابعی از کسر مولی است مورد استفاده قرار گرفت[۱۳].

بسط چند جمله ای برای بیان انرژی آزاد گیبس اضافی در سال ۱۹۴۸ توسط کیستر^۷ و ردلیش^۸ بیان گردید که با استفاده از سه پارامتر تجربی ضریب فعالیت را بدست می آورد.

با استفاده از مفهوم ترکیب موضعی معادلات ضریب فعالیت توسعه بیشتری پیدا نمود. ویلسون با استفاده از مفهوم کسر مولی موضعی و ارتباط غلظت اجزاء و انرژی توزیع بولتسمن در سال ۱۹۶۴ معادله جدیدی را مطرح نمود. پس از آن در سال ۱۹۶۶ هیل^۹ با استفاده از مفهوم فوق مدلی را برای پیش بینی تعادلات ترکیبات پلیمری ارائه نمود. کاتایاما^{۱۰} و نیتا^{۱۱} معادله ویلسون را در سال ۱۹۷۴ برای محلولهای حاوی پیوند هیدرژنی توسعه دادند[۱۴]. جهت پیش بینی تعادلات مایع - مایع ضریب سومی توسط هیرانوما^{۱۲} در ۱۹۷۵ به معادله ویلسون اضافه شد[۱۵]. در ۱۹۷۵ ناگاتا^{۱۳} ترم جدیدی را که به پارامتر های حلالیت و کسر حجمی مرتبط می گردید به معادله انرژی آزاد گیبس در معادله ویلسون اضافه نمود[۱۶]. یکی از مهم ترین اصلاحات صورت گرفته روی معادله ویلسون کاری

¹Van laar

²Scatchard- Hildebrand

³Black

⁴Null

⁵Scatchard

⁶Hamer

⁷Kister

⁸Redlich

⁹Heil

¹⁰Katayama

¹¹Nitta

¹²Hiranuma

¹³Nagata

بود که کاتایاما در سال ۱۹۷۵ انجام داد که منجر به بیان ترم جدیدی از معادله ویلسون به عنوان تی-کی ویلسون^۱ شد[۱۷]، فرم اخیر برخلاف معادله ویلسون قادر به پیش‌بینی تعادلات مایع-مایع نیز بود.

در سال ۱۹۴۶ وهل^۲ معادله‌ای را پیشنهاد نمود که به بیان کلی انرژی اضافی گیبس بود و مزیت عمده‌ای که داشت آن بود که به پارامترهای موجود در تعادلات اهمیت فیزیکی می‌داد و به صورت سیستماتیک به محلولهای چند جزئی بسط پیدا می‌کرد و نشان داده شده که تعادلات ضریب فعالیت که تا آن زمان ارائه شده بودند حالت خاصی از معادله وهل می‌باشند.

بر اساس تئوری اسکات^۳ و با استفاده از مفهوم ترکیب موضعی در سال ۱۹۶۸، رنون^۴ معادله‌ای تحت عنوان NRTL^۵ بیان نمود، این معادله محدوده وسیعی از تعادلات فازی اعم از بخار- مایع و مایع- مایع و سیستم‌های دو جزئی و چند جزئی را به خوبی پیش‌بینی می‌نماید. تلاش برای تطابق بهتر پارامترها با داده‌های آزمایشگاهی ادامه یافت تا اینکه در سال ۱۹۷۵ آبرام^۶ مدل UNIQUAC^۷ را ارائه نمود[۱۸]. این مدل تعادلات فازی بخار- مایع ، مایع- مایع و سیستم‌های چند جزئی و حتی سیستم‌های پلیمری را به خوبی پیش‌بینی می‌کند. این مدل پایه و اساس معادله UNIFAC^۸ که بر مبنای مشارکت گروهها، ضریب فعالیت را پیش‌بینی می‌کند قرار گرفت. همچنین در سال ۱۹۷۴ توسط فلوری و هاگینز^۹ معادله‌ای ارائه شد که برای تعادلات بخار- مایع و مایع- مایع و بسیاری از سیستم‌ها قابل استفاده می‌باشد. بیشتر تحقیقات فلوری در زمینه پلیمرهای سنتزی است که مشابه پروتئین‌های موجودات زنده عمل می‌کنند.

در این پایان نامه مدل‌های مختلف ضریب فعالیت مورد بررسی قرار گرفتند و در میان آنها مدل فلوری هاگینز به عنوان مدل اصلی برای محاسبه سیستم‌های مایع- مایع سه تایی و چهارتایی و نیز بخار- مایع دوتایی استفاده شده است، زیرا به عنوان یک معادله اساسی در این زمینه کاربرد فراوان

¹ T-KWilson

² Wohl

³ Scott

⁴ Renon

⁵ Non Random Two Liquid

⁶ Abram

⁷ Universal Quasi Chemical

⁸ UNIQUAC Functional Group Activity Coefficient

⁹ Flory Huggins